

POSTANOWIENIE

Dnia 28 stycznia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa S. z ograniczoną odpowiedzialnością w S.
przeciwko A. K.

o ochronę dóbr osobistych i zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 28 stycznia 2020 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanego
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 17 lipca 2018 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 660 (sześćset sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowaniu lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Strona skarżąca opiera wniosek o przyjęcie na oczywistej zasadności skargi wynikającej z faktu, że sądy meriti nie

poczyniły jednoznacznego ustalenia, iż powód nie handlował falsyfikatami dzieł S.D., a to w ocenie skarżącego było podstawą uwzględnienia powództwa.

Stanowiska tego nie sposób jednak podzielić. Szczegółowa analiza uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia wskazuje, że Sąd Apelacyjny oddalił apelację pozwanego uznając nie tyle, że pozwany nie miał prawa kwestionowania autentyczności prac S.D. prezentowanych przez powoda, ale chodziło o samą formę obraźliwych komentarzy umieszczonych pod artykułem prasowym. Forma ta sprowadzająca się do pomawiania pracowników powoda i jego klienteli niewybrednymi określeniami była niezależna od samej prawdziwości zarzutów pozwanego co do autentyczności dzieł. Kwestia prawdziwości, czy też fałszywości tych dzieł nie była badana także z tego względu, że to pozwany podnosił w swojej obronie, iż działał w interesie publicznym chcąc ujawnić handel fałszywym obrazami. Sądy meriti uznały, że to na nim spoczywał zatem ciężar dowodu w tym zakresie, któremu ostatecznie w ocenie sądów nie sprostał.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. a contrario).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.